

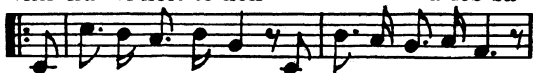
Dold mellan furorna.

Hon-ka-in kes-kel-lä mök-ki-ni sei-soo
Hon-ka-in vä - lil - lä siin - tä - vä sel - kä

Suo-me-ni so - reassa sa - los - sa,
vilk - ku - vi koit - te - hen va - los - sa

Hoi laa - ri, laa - ri laa! Hoi laa - ri, laa - ri laa!

Kai - kuu mun su - loinen Suomeni maa!

2. Kaukana korvessa käkönen kukkuu sulhonsa suloutta ylistää. Paimenen soitanto laitumen tiellä ääntänsä korviini viliiytää. Hoi laari laari

3. Omanpa henkeni kieltä ne puhuu, honkain humina ja luonto muu. Itse en sydäntäni hillitä taida, riemusta soikohon raikas suu: Hoi laari laari etc.

1. Dold mellan furorna ligger min koja, djupt i den finska skogens ljuva sus. Högt över topparna resa sig bergen, blånande skönt uti morgonens ljus. Hoi laari laari laa! Hoi laari laari laa! Susa ditt svar du min finska skog.

2. Långt in i skogen hörs göken besjunga, flitigt och ömt, hur skön hans maka är. Klangen av vallhornens dallrande toner når mina öron från fjärran och när. Hoi laari etc.

3. Det är min egen ande som talar, talar med friska skogens djupa röst. Därföre kan jag ej styra min tunga, sjunga jag vill ur mitt fulla bröst. Hoi laari etc.